

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 34/2013
22.05.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ђ.Г., због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика у вези члана 30. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 69/13 од 04.04.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2517/11 од 10.07.2012. године, у седници већа одржаној дана 22.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 69/13 од 04.04.2013. године, као основан, па се **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2517/11 од 10.07.2012. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К. 1001/11 од 19.05.2011. године окривљени Ђ.Г. оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му се урачунава и време provedено у притвору од 08.02.2011. године па до 19.05.2011. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана на слободи која може трајати до излечења, али најдуже до три године.

Окривљени је обавезан да плати накнаду штете оштећеној А. Н.С. у износу од 3.808,90 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а за вишак одштетног захтева преко досуђеног износа оштећена апотека се упућује на парницу.

Окривљени је због сиромашног имовног стања ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2517/11 од 10.07.2012. године, одбијена је као неоснована, жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду, а пресуда Основног суда у Новом Саду К. 1001/11 од 19.05.2011. године потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2517/11 од 10.07.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 69/13 од 04.04.2013. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, у вези члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж 2517/11 од 10.07.2012. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

У захтеву јавног тужиоца истакнута је повреда одредбе члана 385. став 3. ЗКП, као разлог за укидање другостепене пресуде, јер суд није одлучио о жалби браниоца окривљеног Ћ.Г., адв.Д.Ч.

Из списка предмета произилази, да је пресуда Основног суда у Новом Саду К. 1001/11 достављена браниоцу окривљеног Ћ.Г., адвокату Д.Ч., дана 08.06.2011. године, а из копије жалбе и извода из информационог система писарнице Основног суда у Новом Саду, произилази да је бранилац окривљеног адв. Д.Ч. у законском року, то јест дана 15.06.2011. године изјавио жалбу против првостепене пресуде, а која жалба је достављена Основном јавном тужиоцу у Новом Саду дана 21.06.2011. године, с тим што првостепени суд није здружио наведену жалбу списима и доставио другостепеном суду ради одлучивања о истој.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа дана 10.07.2012. године, на којој је донео пресуду Кж1 2517/11 од 10.07.2012. године, којом је одбио као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Новом Саду и пресуду Основног суда у Новом Саду К. 1001/11 од 19.05.2011. године потврдио.

Према одредби члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку, о свим жалбама против исте пресуде, другостепени суд одлучује једном одлуком, па како другостепени суд приликом доношења пресуде није поступио сходно овој одредби императивног карактера, то је повредио процесне одредбе у жалбеном поступку на штету окривљеног Ћ.Г., јер није одлучио о жалби његовог браниоца, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Обзиром на изнето, уважен је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинута пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2517/11 од 10.07.2012. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање, у ком поступку ће се отклонити цитирана повреда у

жалбеном поступку из члана 385. став 3. ЗКП, која је утицала на законито и правилно доношење другостепене пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд, је одлучио, као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.